

[Finansministeren]

ning for mængden af regler, giver opgørelsen over de ca. 1.800 forskrifter, som foreløbig er blevet ophævet, et kvantitativt billede af. Af de i alt ca. 550 forenklingsinitiativer, som er omtalt i bilagene til denne og sidste års redegørelse, er der nogle, som vil føre til meget betydningsfulde omlægninger af den offentlige forvaltnings samspil med borgere og/eller virksomheder. For langt hovedpartens vedkommende er der dog tale om initiativer, som måske hver for sig har begrænset betydning, men hvor summen af resultaterne er ganske omfattende.

Den sanering af den bestående regelmasse, som nu er gennemført, bør følges op gennem foranstaltninger, der sikrer, at *det eksisterende regelsæt stadig vedligeholdes og forenkles*. En række myndigheder har som nævnt indledningsvis allerede iværksat en systematisk gennemgang af deres regelmasse. Det er regeringens opfattelse, at ministeriernes udarbejdelse af fortegnelser over gældende forskrifter og den eventuelle etablering af en lovdatabase vil kunne være et betydeligt incitament for alle myndigheder til at gribe regelforenklingsarbejdet mere systematisk an.

Regelforenklingsarbejdet understøttes af regeringens moderniseringsprogram, hvis hovedformål er at forny og forbedre det offentlige service over for borgere og virksomheder inden for de ressourcemæssige rammer, som vi kender i dag. Som led i moderniseringsprogrammet vil der blive gennemført et antal forsøg med bedre publikumsbetjening i løbet af efteråret 1984. Disse bestræbelser på at forbedre publikumsbetjeningen vil give viden om besværlige regler og procedurer og dermed danne grundlag for forenkling og smidiggørelse. I samme retning trækker moderniseringsprogrammets intentioner om decentralisering af ansvar og kompetence til de udførende institutioner.

Det overvejes endvidere at gennemføre »regelforenklingsforsøg«, således at udvalgte myndigheder på forsøgsbasis får en vid adgang til at gennemføre opgaveløsninger på en måde, der ikke er forudsat i lovgivning og administrative bestemmelser. Endvidere kan det nævnes, at kommunerne nu ved en lovændring har fået mulighed for at gøre forsøg med utraditionelle udvalgsstrukturer.

Ved udformningen af lovprogrammet vil regeringen være opmærksom på hensynet til regelforenkling. Det er således tanken både

at begrænse udsendelsen af forskrifter på nye områder mest muligt og at fortsætte bestræbelserne på at decentralisere og lempe reguleringen på de områder, som i dag er detaljeret reguleret.

For at støtte det videre regelforenklingsarbejde vil finansministeriet desuden intensivere arbejdet med bedømmelsen af de administrative konsekvenser af nye lovforslag, bekendtgørelser og cirkulærer.

En mere systematisk indsats for regelforenkling kræver måske på kort sigt en omprioritering af ressourcer til fordel for denne opgave, men det er regeringens opfattelse, at den på længere sigt vil åbne mulighed for betydelige rationaliseringsgevinster og besparelser såvel for det offentlige som for private virksomheder.

En grundlæggende forudsætning for, at regelforenklingsarbejdet kan lykkes på længere sigt, er naturligvis, at de regeludstedende myndigheder, herunder regering og folketing, afstår fra at regulere samfundslivet – borgere og virksomheder – i samme detaljeringsgrad som hidtil. I stedet må reguleringen så vidt muligt indskrænkes til generelle rammer, inden for hvilke der gives borgere, virksomheder samt de udførende offentlige myndigheder større bevægelsesfrihed. Endvidere må andre muligheder end den retlige regulering for at påvirke samfundslivet, f.eks. gennem videnformidling, økonomiske incitamenter og uddannelse, tages i anvendelse.

En sådan tilbageholdenhed fra de centrale myndigheders side forudsætter et holdnings-skift ikke alene hos de centrale myndigheder, som skal acceptere en større variation i lovgivningens virkninger rundt omkring i landet, og hos de udførende institutioner, som selv må påtage sig et større ansvar for afgørelserne over for borgerne, men også i befolkningen, hvor videre rammer i den retlige regulering vil få følgeskab af større forskelle i borgernes og virksomhedernes relationer til de offentlige myndigheder.

Det er imidlertid regeringens opfattelse, at en mere grundlæggende lempelse i det samlede reguleringsniveau vil have betydelige gunstige virkninger for samfundsudviklingen og for befolkningens virkelyst og livsudfoldelse. Regelsaneringen vil derfor være en fast bestanddel af denne regerings videre arbejde.